

ПРЕС КЛИПИНГ

16. септембар 2013.

НАСЛОВИ

Државна помоћ за велика улагања;(стр.2)

Никола Алтипармаков: Биће пензија ако буде реформи;(стр.3)

Како помоћи малим и средњим предузећима?;(стр.4)

За многе је и куповина 100 грама кафе прави луксуз;(стр.7)

Како помоћи малим и средњим предузећима?;(стр.8)

Инфлација 0,8 одсто;(стр.10)

Кола прави 15.000 домаћих радника;(стр.10)

Куршумлија: Радници држе у блокади зграду предузећа;(стр.11)

Радници блокирали Симпо-ШИК;(стр.12)

Државна помоћ за велика улагања

Г.Б.

Постојећи модел субвенционисања разних сектора биће, сазнаје „Блиц“, озбиљно редефинисан. На подршку по новоотвореном радном месту моћи ће да рачунају само инвеститори који у Србију улажу више од 250 милиона евра, као и они који отварају погоне за производњу роба које се уопште не праве у нашој земљи.

Поред тога, држава ће и у наредној години субвенционисати рад „Ресавице“ и „Железница Србије“, јер је процена да ове фирме не би могле да функционишу без дотација из буџета. Међутим, у исто време оне ће морати истински да се реструктурирају.

Из буџета ће, истина само још ове године, бити финансирано функционисање свих фирми које су у реструктурирању, а чији би статус морао да буде решен до средине 2014. године.

Према тврдњи Александра Милорадовића из Агенције за страна улагања и промоцију извоза, досадашњи програм субвенција улагача по новоотвореном радном месту учинио је да „један евро из државне касе, генерише пет евра инвестиција“.

Према његовим речима, новац за отварање нових радних места добило је 140 домаћих и 117 страних компанија, а сви који су се обавезали да плате радника не могу да буду ниже од 20 одсто изнад републичког минималца.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/405459/Nikola-Altiparmakov-Bice-penzija-ako-bude-reformi>

Никола Алтипармаков: Биће пензија ако буде реформи

Гордана Булатовић

Пензијске реформе у Србији су неопходне. Чак ни опоравак економије, сам по себи, не може успоставити одрживост пензијског система. На то указује и чињеница да су и најразвијеније земље попут Немачке приморане да спроведу додатне пензијске реформе, попут повећања старосне доби, каже за “Блиц” економиста Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета.

Према његовим речима, економски и демографски проблеми Србије, као и драстична стопа незапослености представљају нашу додатну отежавајућу околност због које промена пензионог система мора бити и бржа и ефикаснија. Исплату пензија само из уплаћених доприноса, без озбиљније помоћи буџета, не бисмо, наглашава он, могли да остваримо и када би се запослило свих 800.000 људи који данас траже посао.

Из буџета се издваја све више новца за редовну исплату пензија. Који је то максимум који државна каса може да даје за пензије, а да то не представља велико оптерећење за буџет?

- Ти трошкови би морали да се смање бар за 100 милијарди динара. Србија је данас негативан рекордер међу упоредивим земљама Источне Европе по учешћу расхода за пензије у буџету који износи 13,3 одсто БДП. Ово представља неодрживо високо оптерећење за нашу привреду која губи конкурентност. Зато је добро што је у Закону о буџетском систему дефинисано да је расходе буџета за пензије неопходно стабилизovati на десет одсто БДП. Земље у окружењу за исплату пензија издвајају далеко мање. Румунија даје девет одсто БДП, Бугарска 8,2, Словенија 7,7 одсто...

Данас један запослени, условно речено, издржава једног пензионера. Уз то, из године у годину број оних који одлазе у пензију расте, а повећава нам се и стопа незапослености...

- У просеку смо све старији. Чак 17 одсто популације у Србији данас има више од 65 година, а за

седам година у том добу биће 21 одсто становништва. Поред тога, у Србији чак 70 одсто мушкараца и око 50 одсто жена оде у пензију пре законски утврђене старосне границе. А када се неко раније пензионише, дуже ће примати пензије. Зато сматрам да је добро да и ми, попут других држава, уведемо раније помињане пенале за превремено пензионисање.

Када се говори о пензионој реформи, увек се мисли и на подизање старосне границе за одлазак у пензију.

Да би пензијски систем остао одржив у условима демографског старења, неопходно је да се старосна граница за пензионисање, редовно усклађује са демографским трендовима. У Србији је, као и у целој Европи, изражено демографско старење. Тако је, пре пола века, било десет радно способних особа на једну старију од 65 година. Данас је тај однос 4:1, а за следећих пола века ће бити мањи од 2:1. Досадашње повећање старосне границе није испратило повећање очекиваног трајања живота за осам година, које се десило од 1961. до данас. Додатно, стопа рађања од 2,1 деце по жени из 1961, која је омогућавала просту репродукцију становништва је пала на тренутни ниво од 1,44 деце по жени, што не омогућава ни просту репродукцију. Зато су додатне пензијске реформе и у Србији, као и у другим државама Европе, неопходне.

Горе него 2001. године

Ванредна повећања пензија током 2008. су била економски неодржива и поништила су све уштеде претходних пензијских реформи из периода 2001-2005. Сада се пензијски систем налази у горој финансијској позицији него 2001. Економска криза је само додатно поткопала финансије пензијског система, које би ионако постале неодрживе, објашњава Никола Алтипармаков.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/405522/Kako-pomoci-malim-i-srednjim-preduzecima>

Како помоћи малим и средњим предузећима?

Бета

- Мала и средња предузећа у Србији суочавају се са бројним проблемима, посебно када су у питању извори финансирања и у просеку, свако друго се угаси након три године рада, упозоравају послодавци.

Директор Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић рекао је да су проблеми које имају та предузећа идентични као претходних година, и да цве више у раду муче прегломазна бирократија и процедуре.

- Веома озбиљан проблем представља недостатак извора финансирања, та предузећа имају мали оснивачки капитал, у просеку око 5.000 евра и често немају довољно за улагање у машине, опрему или неке веће послове, рекао је Рајић.

Према његовим речима, банке углавном одлучују да подржавају стабилнија и већа предузећа, па један део мањих нема одакле да повуце средства и прошири пословање што се одражава и на пад запослености у земљи.

Услови за започињање бизниса су веома лоши, а просечно српско мало предузеће има до 10 запослених, и углавном доминирају услуге из области угоститељства и трговине, јер је за улагање у пољопривреду или рециклажу потребно више средстава.

Рајић упозорава да се свако друго мање предузеће угаси после три године рада, а да је основни разлог то што предузећа немају инвестициони капитал да почну или прошире посао, нити да се изборе са конкуренцијом.

Предузетници су морали услед проблема да посегну и за смањењем како својих, тако и плата запослених.

- Просечна зарада предузетника пре пар година била је 56.000 динара у нето износу, а данас је она 37.500, дакле и газде су себи за 20.000 морали да спусте плате, услед тога се мање купује и то је одраз реалног стања", рекао је саговорник Тањуга.

Потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић оценио је да су мала и средња предузећа претрпела велики удар кризе.

Само прошле године 33 одсто фирми је исказало већи губитак, него што је укупан капитал фирми.

Највише трговина

Просечне плате у прерадјивачком сектору су 35.000 динара, што је минимално, а у текстилној око 22.000 до 23.000 динара и неретко те плате више подсећају на социјална давања него на редовне плате, рекао је он.

Према подацима Републичког завода за статистику, прошле године највеће учешће у укупном броју предузетника имале су трговина на велико и трговина на мало, поправка моторних возила, а потом прерадјивача индустрија, саобраћај и складиштење...

Статистика је показала и да су предузетници у 2012. години запошљавали 207.566 радника.

Мала и средња предузећа су плаћала највећу цену социјалног мира у овој држави и огроман број фирми је великвидан, рекао је Кнежевић и додао да банке морају да почну да отписују део дугова привредницима.

Репрограм дугова, истакао је, представља само нови намет.

Проблем је и у структури новоотворених фирми - велики део власника малих и средњих предузећа затвори једно предузеће, па отвори друго, зато то ствара илузију како је подједнак број оних који се отварају и затварају.

Од 107.300 малих и средњих предузећа, свега 10 одсто њих чини здраво привредно ткиво, навео је Кнежевић.

- Само 30.000 предузећа, малих и средњих и великих представља привредну слику Србије. Остала су или великвидна или кредитно презадужена или не могу да пронађу своје место на тржишту - рекао је Кнежевић.

Мала и средња предузећа најчешће пропадају у прерадјивачкој индустрији. У текстилној индустрији сваке године се преполови број радника и ако се нешто не уради нама ће црно тржиште сахранити комплетну прерадјивачну индустрију, казао је он.

Сектор малих и средњих предузећа запошљава око 56 одсто од укупног броја запослених и чини 46,5 одсто БДП.

- То је заиста половина земље. У ЕУ мала и средња предузећа заузимају 99 одсто укупног привредног простора - навео је Кнежевић.

За многе је и куповина 100 грама кафе прави луксуз

Све више је оних који немају ни за сто грама кафе, купују педесет грама за 40 динара, или колико може за двадесет-тридесет – прича за “Дневник” радница у пржионици кафе у близини једне од новосадских пијаца

По званичним проценама Министарства рада, у Србији више од 800.000 људи живи од разних видова социјалне помоћи па није ни чудо што многе породице тешко састављају крај с крајем и што све мање новца имају и за основне намирнице.

– Купују две главице лука, пола килограма кромпира... Одавно нисам продала килограм пасуља, траже да им измерим 250 грама, а најчешће продајем полукилограмско паковање – рече нам трговкиња на пијаци.

У месари у близини њене тезге – слична прича.

– Најбоље иду јефтиније категорије меса. Траже се уигерице, крилца, главе... Уврх главе двадесетак одсто муштерија не гледа на цену и купује квалитетније месо. У сваком случају, таквих је све мање – примећује наш саговорник месар.

Чак и куповину најважнијих намирница сводимо на граме, комаде... Тврдње трговаца да каиш стежемо све јаче потврђује и статистика. Последње вагање потрошачке корпе – а она се више не рачуна за четворочлано домаћинство већ за трочлано – показује да нам на храну и безалкохолна пића месечно одлази 26.202 динара. То је највећи издатак из кућног буџета, а и он је смањен у односу на прошлу годину. И то је безмало цела просечна српска пензија.

Укупно, просечна потрошачка корпа вреди 64.823 динара – наведено је у последњој анализи Министарства трговине. Да бисмо је покрили, треба нам безмало једна и по просечна зарада, што је око 6,5 посто више него лане. Становање, вода, струја, гас – друга је ставка по величини у потрошачкој корпи, за коју нам, по званичној статистици, треба 12.060 динара. Изгледа да се, и поред такве беспарице, алкохола и дувана не одричемо лако. Месечно за те “основне потрепштине” дајемо 4.711 динара, док за одећу и обућу издвајамо 3.210. Елем, највише новца трошимо за храну и безалкохолна пића, око 40 одсто кућног буџета. На становање, воду, струју и грејање трошимо више од 17 одсто, на превоз осам, телефонске рачуне упола мање, а најмање издвајамо за образовање и културу, показало је истраживање Републичког завода за статистику, које се у Србији спроводи десет година. И тако је већ десет година.

Овог лета смо имали позитиван искорак, плате су повећане 5,1 посто на месечном нивоу, али то није много поправило ситуацију. У Институту за тржишна истраживања указују на чињеницу да живимо у економској беди чим ни голи живот не можемо да покријемо платом већ нам је за потрошачку корпу потребна 1,47 зарада.

Колико је криза дубока показује и податак да је за првих седам месеци ове године у односу на исти период лане продаја елементарних производа, неопходних за живот, смањена 8,4 одсто.

Пад куповне моћи условио је и смањење малопродајног промета 7,3 одсто на годишњем нивоу. Само по основу поскупљења електричне енергије у августу, инфлација ће у септембру порастати око један посто. Уз то, овог месеца рачуна се и с поскупљењем гаса, а најављује се и скок цена нафте.

Инфлација ће на крају године бити нешто виша него што је пројектовала Народна банка Србије и достићи ће око шест до 6,5 посто – оценио је сарадник Института за тржишна истраживања Саша Ђоговић. – НБС је пројектовао горњу границу инфлације од 5,5 посто, али ће она бити пробијена имајући у виду поскупљење енергената на светском тржишту.

С. Глушчевић

Ко има тај и троши

Организације УСДА и „Еуро монитор интернешенел“ проучавале су навике становништва широм планете не би ли се утврдило у којој земљи се највише новца троши на храну (како ону припремљену код куће, тако и на оброке ван), алкохол и цигарете. Када су у обзир узета примања становништва, направљена је листа држава чији становници највећи део зараде троше на, неки би рекли основне потребе, а неки хедонизам. Највише троше Швајцарци: 6.047 евра по особи на годишњем нивоу, потом Норвежани – 5.746 евра, док у Аустралији троше 5.484 евра. Следе Јапан, Шведска, Нови Зеланд, Финска...

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/kako-pomoci-malim-i-srednjim-preduzecima>

Како помоћи малим и средњим предузећима?

Мала и средња предузећа у Србији суочавају се са бројним проблемима, посебно када су у питању извори финансирања и у просеку, свако друго се угаси након три године рада, упозоравају послодавци.

Директор Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић рекао је да су проблеми које имају та предузећа идентични као претходних година, и да цве више у раду муче прегломазна бирократија и процедуре.

"Веома озбиљан проблем представља недостатак извора финансирања, та предузећа имају мали оснивачки капитал, у просеку око 5.000 евра и често немају довољно за улагање у машине, опрему или неке веће послове, рекао је Рајић.

Према његовим речима, банке углавном одлучују да подржавају стабилнија и већа предузећа, па један део мањих нема одакле да повуце средства и прошири пословање што се одражава и на пад запослености у земљи.

Услови за започињање бизниса су веома лоши, а просечно српско мало предузеће има до 10 запослених, и углавном доминирају услуге из области угоститељства и трговине, јер је за улагање у пољопривреду или рециклажу потребно више средстава.

Рајић упозорава да се свако друго мање предузеће угаси после три године рада, а да је основни разлог то што предузећа немају инвестициони капитал да почну или прошире посао, нити да се изборе са конкуренцијом.

Предузетници су морали услед проблема да посегну и за смањењем како својих, тако и плата запослених.

"Просечна зарада предузетника пре пар година била је 56.000 динара у нето износу, а данас је она 37.500, дакле и газде су себи за 20.000 морали да спусте плате, услед тога се мање купује и то је одраз реалног стања", рекао је саговорник Танјуга.

Потпредседник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић оценио је да су мала и средња предузећа претрпела велики удар кризе.

Само прошле године 33 одсто фирми је исказало већи губитак, него што је укупан капитал фирми.

Мала и средња предузећа су плаћала највећу цену социјалног мира у овој држави и огроман број фирми је неликвидан, рекао је Кнежевић и додао да банке морају да почну да отписују део дугова привредницима.

Репрограм дугова, истакао је, представља само нови намет.

Проблем је и у структури новоотворених фирми - велики део власника малих и средњих предузећа затвори једно предузеће, па отвори друго, зато то ствара илузију како је поједнак број оних који се отварају и затварају.

Од 107.300 малих и средњих предузећа, свега 10 одсто њих чини здраво привредно ткиво, навео је Кнежевић.

"Само 30.000 предузећа, малих и средњих и великих представља привредну слику Србије. Остала су или неликвидна или кредитно презадужена или не могу да пронађу своје место на тржишту", рекао је Кнежевић.

Мала и средња предузећа најчешће пропадају у прерађивачкој индустрији. У текстилној индустрији сваке године се преполови број радника и ако се нешто не уради нама ће црно тржиште сахранити комплетну прерађивачку индустрију, казао је он.

Сектор малих и средњих предузећа запошљава око 56 одсто од укупног броја запослених и чини 46,5 одсто БДП.

"То је заиста половина земље. У ЕУ мала и средња предузећа заузимају 99 одсто укупног привредног простора", навео је Кнежевић.

Просечне плате у прерађивачком сектору су 35.000 динара, што је минимално, а у текстилној око 22.000 до 23.000 динара и неретко те плате више подсећају на социјална давања него на редовне плате, рекао је он.

Према подацима Републичког завода за статистику, прошле године највеће учешће у укупном броју предузетника имале су трговина на велико и трговина на мало, поправка моторних возила, а потом прерађивача индустрија, саобраћај и складиштење...

Статистика је показала и да су предузетници у 2012. години запошљавали 207.566 радника.

(Танјуг)

Инфлација 0,8 одсто

Инфлација је наставила узлазном линијом и претходног месеца. Потрошачке цене производа и услуга у априлу су у просеку биле веће за 0,8 одсто него у марту, саопштио је Републички завод за статистику.

Потрошачке цене у априлу су у односу на исти месец 2012. године, повећане су за 11,4 одсто, док су у односу на децембар 2012. године порасле за 1,9 одсто. У априлу је у односу на претходни месец, највећи раст цена забележен је у групама храна и безалкохолна пића за два одсто, рекреација и култура 1,2 одсто, Ресторани и хотели 0,6 одсто, Здравство 0,5 и Одећа и обућа 0,1 одсто. Пад цена забележен је у групама транспорт за 0,3 одсто, намештај, покућство и текуће одржавање стана 0,2 одсто) и у групама комуникације и образовање за по 0,1 одсто.

Цене осталих производа и услуга нису се битније мењале.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/kola-pravi-15000-domacih-radnika>

Кола прави 15.000 домаћих радника

Аутомобилска индустрија у Србији, која запошљава петнаест хиљада радника и годишње заради готово две милијарде евра, биће знатан извор прихода у буџету. Највећи извоз имаће “Фијат” - око 1,6 милијарди евра

У вредности од 400 милиона извешће “Бош“, “Јура“, “Магент Марели“, “Јонсон” и “Тигар“, који су добили субвенције за запошљавање, преноси РТС.

Њима треба да се прикључи и “Мерцедес“, који ће стратешко партнерство остварити са београдским “Икарбусом“. “Мерцедес” није нов на нашим просторима. Још осамдесетих из Прибоја, тада једине фабрике ван Немачке, излазили су први лиценцирани камиони у Европи. Мотори су се склапали у Босни и Херцеговини, а цело возило у Србији.

Скоро три деценије касније, уз велике напоре Владе, “Мерцедес” је спреман да се укључи у производњу градских аутобуса најсавременије генерације. Аутобуси су неопходни ГСП-у, а сада се увозе из Пољске. Тако би радници “Икарбуса” имали посла у наредних бар пет година, а вишак би могао да буде извезен преко “Мерцедесове” мреже продаје.

Највећа инвестиција у којој је учествовала и Влада Србије, јесте фабрика аутомобила у Крагујевцу, где ће се ове године монтирати око 10.000 аутомобила серије 500Л. “Фијат” је у Крагујевац дошао због традиције, али и због веома примамљивих услова улагања.

“Једино што нам смета у договору с Владом јесте то што инфраструктура око Крагујевца није до краја завршена, нема још обећаног ауто-пута и обилазнице, па се фабрика снабдева само преко једне капије“, каже генерални директор “Фијата Србија” Антонио Чезаре Ферара. Он истиче да је потражња за моделом 500Л одлична, нарочито на америчком тржишту.

„Очекујемо да тамо извеземо више од 30.000 возила разних верзија“, каже Ферара.

Циљ Владе Србије је да доведе што више мањих инвеститора који би производили делове за познате произвођаче. Временом, и велики произвођачи, када увиде да се 30 до 40 одсто компоненти производи на неком месту, лако се одлуче за монтажу возила баш у тој земљи, јер су трошкови транспорта и радне снаге мали.

<http://www.pressonline.rs/info/srbija/286176/kursumlija-radnici-drze-u-blokadi-zgradu-preduzeca-.html>

Куршумлија: Радници држе у блокади зграду предузећа

Радници ШИК Копаоника у Куршумлији, јутрос од осам сати поново су блокирали управну зграду Симпо-ШИК-а, не дозволивши руководству те фирме да дође на своја радна места.

Они траже да им се исплате заостале плате, али и уплате доприноси за пензијско и здравствено осигурање.

Према речима председника синдиката Драгослава Јевремовића, од последње блокаде пре десетак дана, није постигнут договор са руководством Симпо-ШИК-а око исплате дуговања.

“Нама не преостаје ништа друго него да поново блокирамо управну зграду Симпо-ШИК-а. Вештак економске струке је утврдио да Симпо-ШИК дугује ШИК Копаонику преко 23 милиона динара. Још није урађен коначан пресек, што значи да је тај дуг још већи. Нисмо примили четири плате, немамо оверене здравствене књижице па морамо на овај начин да се боримо за своја права - каже за Тањуг Јевремовић.

Он истиче да ће представници незадовољних радника покушати у наредна два дана да кроз разговор са руководством Симпо-ШИК-а реше проблем, а да у колико до тога не дође, најављује радикализацију протеста.

“Још нисмо одлучили како ћемо радикализовати протест уколико до договора не дође, али овога пута нећемо одустати док нам се захтеви не испуне”, додаје Јевремовић и наглашава да све време док траје блокада управне зграде, део радника у производњи је на својим радним местима, те да се производња несметано одвија.

Милорад Андрејевић, директор Симпо ШИК-а тврди да предузеће којим он руководи није надлежно да решава проблеме ШИК Копаоника.

„Симпо ШИК има уговор о закупу са ШИК Копаоником, а то предузеће је у реструктурирању и под надлежношћу државе. Симпо ШИК нема обавезу да њиховим радницима исплаћује плате и остале доприносе. Они се морају обратити надлежним државним органима који су им и до сада вршили исплату“, прокоментарисао је за Тањуг директор Андрејић

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=09&dd=16&nav_id=754124

Радници блокирали Симпо-ШИК

ИЗВОР: ТАЊУГ

Куршумлија -- Радници ШИК Копаоника у Куршумлији, поново су блокирали управну зграду Симпо-ШИК-а, не дозволивши руководству те фирме да дође на своја радна места.

Они траже да им се исплате заостале плате, али и уплате доприноси за пензиско и здравствено осигурање.

Према речима председника синдиката Драгослава Јевремовића, од последње блокаде пре десетак дана, није постигнут договор са руководством Симпо-ШИК-а око исплате дуговања.

"Нама не преостаје ништа друго него да поново блокирамо управну зграду Симпо-ШИК-а. Већтак економске струке је утврдио да Симпо-ШИК дугује ШИК Копаонику преко 23 милиона динара. Још није урађен коначан пресек, што значи да је тај дуг још већи. Нисмо примили четири плате, немамо оверене здравствене књижице па морамо на овај начин да се боримо за своја права", каже за Тањуг Јевремовић.

Он истиче да ће представници незадовољних радника покушати у наредна два дана да кроз разговор са руководством Симпо-ШИК-а реше проблем, а да у колико до тога не дође, најављује радикализацију протеста.

"Још нисмо одлучили како ћемо радикализовати протест уколико до договора не дође, али овога пута нећемо одустати док нам се захтеви не испуне", додаје Јевремовић и наглашава да све време док траје блокада управне зграде, део радника у производњи је на својим радним местима, те да се производња несметано одвија.

Милорад Андрејевић, директор Симпо ШИК-а тврди да предузеће којим он руководи није надлежно да решава проблеме ШИК Копаоника.

"Симпо ШИК има уговор о закупу са ШИК Копаоником, а то предузеће је у

реструктурирању и под надлежношћу државе. Симпо ШИК нема обавезу да њиховим радницима исплаћује плате и остале доприносе. Они се морају обратити надлежним државним органима који су им и до сада вршили исплату", прокоментарисао је за Тањуг директор Андрејић.

ШИК Копаоник запошљава 102 радника.